

Nagyraabcsűt Drága Kazinczy Uram!

Remélem, levelém jó egészségre találja, és soraim sem zavarják meg jókedvének állandóságát.

Egy ideje már viaskodom gondolataimmal, s ahogy minap kezem ügyébe került irodalmi munkásságának Törisek és virágok című gyöngygyűjteménye, az oly milyen megérintett, hogy muszájt éreztem a válaszára.

Epigrammáinak páratlan sorai biztattak arra, hogy hív tisztelőjeként vegyem a bátorságot, tollat ragadjak, és papírra vessen felvételcímeket, amelyek nem hagyhatnak nyugodni.

Ezen vakmerőségemért ezúton is elnézést kérem.

Bár a jövővel kapcsolatban jó reménységgel vagyok, mégis kétségek gyötörnek.

Kétségek, melyek sokszor viharfelhőként borítanak el, s mely felhők közül egyre ritkábban bujnak elő a Napnak sugarai.

Borulataim és kétségeim fő okozója pedig nem más, mint az internet és a digitális világ térnyerése, valamint ezek nyelvünkre gyakorolt hatásai.

Eről edes kötelességem tájékoztatni.

Első lépésként szándékomban áll Önt megismertetni ezen új, idegen kifejezések jelentésével.

Kérem bocsássa meg az értelmetlennek tűnő fogalmak kissé nehezen érthető magyarázatát, ígírem megpróbálom minél kifejezőbben fogalmazni.

A XX. században a technika rohamos fejlődésének köszönhetően megjelentek az első számítógépek. Ezek a berendezések amolyan elektronikus információfeldolgozó gépek.

Általuk tömönytelen adat megszerzhető, továbbítható, akár másodpercek alatt.

Az egész világot körülölelő számítógéphálózatot pedig internetnek nevezzük, mely szinte már mindenütt jelen van. S nem csak otthonunkban, hanem akár az utcán stb. is elérhető, a korszerű, vezeték nélküli eszközökkel segítségével.

Ilyen eszköz például a mobiltelefon (officé távbeszélő), mely nem csak társalgásra, hanem egyfajta levelezésre is szolgál. Az elektronikus levelezés nem igényel időt, pillanatok alatt kézbesül az elküldött üzenet. Kézírás már egyáltalán nem szükséges hozzá.

Tulajdonképpen nagyszemű üjtőis, ugyanakkor kétéltű jegyzőnek is érzem, így az egyik szemem sír, a másik nevet.

Ne értsen félre! Nem hódolok a maradiság események, ezt a legálthatatosabb egyszerűséggel állíthatom!

Mégis bátorodom felpanaszolni meglátásaimat.

A digitális világ egyértelműen a gyerekekre van a legnagyobb hatással, hiszen már nagyon korán a rézre csúsznak. Van egy új kifejezés az ilyen gyerekekre, ők a digitális becsüldöttek. Az alfa generáció, akik már 2-3 évesen megismerkednek az új eszközökkel és azok használatával.

Már szinte hallom Kazinczy Uram bölcs szavait:

..... ki várakat épít,

A legapróbb segnek, tudja, mi haszna nagyon.

Nos, én félek, hogy mi nem tudjuk. Nem tudhatjuk, mert ezen eszközök okozta hatást még hosszitávon még nem ismerjük. Az, hogy milyen hatása lesz például a nyelvhasználatra, a jövő titka. Az út eljén járunk, de félek, hogy elénk nem örvendünk.

A tudósításokból is úgy hírlék, hogy egyre inkább a digitális eszközökre hagyatkozunk. Mind kevesebb információt kell csiben tartanunk, ezáltal állítólag romlik a memóriánk. Mentségemre legyen - én a Z generáció tagjaként (2004-ben születtem), próbálom magam korlátozni ezen eszközök használatában (több-kevesebb sikerrel).

Nagyon nehéz ellenállni az internet isábitásának. A láthatatlan vonzinye becsippant, s gyakran csak órák múlva kiveszek ki a mobilom bőrköréből.

Viszont őszintén megvallom, magam is próbálkoztam a poéták szabadságával élni, bár faragványaim többnyire a saját lelkem ápolják.

Dobdab írásaim szívesen megmutatnám Hazinczy Uramnak, mert az igaz szavakat mindig kedvesebbnek veszem, mint a halmozott magasztalást, de féltő, hogy az oly kemény szavak, akár Lukai című epigrammja, nagyon elcsüggesztene, s nem nyerne vigasztalást.

Bár tapsolást nem remélhetek, útmutatásait köszönettel venném.

Nagy szívfájdalmam még a digitalizáció helyesírásra gyakorolt károsítása is.

Ez a károsítás már rövid távon, most is érezhető. Napjainkban már nem kell figyelniünk szavaink helyes írására, mert a hibáinkat ugyanis kijavítja helyettünk a helyesírás-ellenőrző, sőt még azt is kitalálja, hogy mit szeretnénk írni.

Őh mit gondol arról? Maga szerint hová vezethet mindez? Nyelvünk elleni törvényteleniséget követünk el, vagy mégis jó úton járunk?

Visszatérhet-e még a kézírás, és annak minden szépsége?

Remélhetünk-e még mi lányok kizzel írt szerelmes levelet? Illatos levélpapírt, virva várt írást? Nyitunk-e még izgatottan borítékot, mint anno eleink?

Lehetnek-e a szavak csak a miénk? Megfogható tárgyi emlékek, melyek könyveket palhatnak a szemünkbe. Szerelmes levelek, melyeket akár ötven év múlva is elővehetünk, hogy felidézzük tovatűnt fiatalságunk legszebb éveit.

Ha hiszünk a józan ész sugallásainak, beláthatjuk, hogy ez már csak hiú ábránd marad.

Maradnak a mobilon küldött, többnyire angol rövidítések, melyek úgy tűnnek el az éterben, akár a homokba írt szavak a szélben.

Habár nem kívánunk oly Kedvet, kinek szavai utálkodnak Tinódi stófaival vagy Brresenyi episztolaival, de mi lányok még ma is vágyunk a szép szavakra.

A szép szavakra azt hiszem még várunk kell. Viszont lirok önnel néhány mobiltelefonon küldött szófoszlányt a mai kifejezési palittájából válogatva.

Hitte volna Kazinczy Uram, hogy manapság így köszön el egy személyes a telefonján? Jó! Szíri van! É a „rejtény” azt jelenti: Jó éjt! Szervetlek!

Gondolná, hogy a mingy ott volt - azt jelenti, hogy mindig ott vagyok és az asszem pedig az azt hiszem rövidítése?

A köszönöm a mai világban csak ennyi: Thx/Ty.

Érti már, hogy miért kuszán a szívem?

Belső meggyőződésemből szólok, mikor azt mondom, hogy a digitális eszközök használatától felgyorsított világban valahogy elveszik az érzelm, a lélek, és ez megfigyelhető a nyelvhasználatban is. Továbbá az elektronikus kommunikáció növekedése és terjedése háttérbe szorítja a személyes kapcsolatokat.

A „barátokat” sok esetben személyesen már nem is ismerjük, csak a világhálón találkozunk.

Azért, hogy ne csak panaszaim maradjanak meg emlékezetemben, meg kell említenem, az érzelmek van egy másik oldala is. Azaz az internetnek és az egész digitális világnak nem csak negatív hatásai vannak, de hasznát is érezzük az élet minden területén. Ilyen terület például az oktatás.

Ezen újítások megismertetését azonban csak a következő levélben említeném, mert nem szeretném tovább rabolni Kazinczy Uram drága idejét.

Összegeznél még annyit, hogy az én véleményem és dhajtásom az, miszerint a legnagyobb állandóság a világon a változás, de a változástól még meg kell maradjon a magyar nyelvnek olyan része, kifejezőnek és érzelmgazdagnak, amilyenre eddig formálódott.

Vigyázhunk és őrizhünk kell szokásainkat, mert a legnagyobb kincsünk a nyelvünk.

Írásom lassan befejezem, válaszlévit köszönettel venném.

Záróm soraim, Kazinczy Uram örömeinek és egységének kívánok hosszú állandóságot. Melig szívvel üdvözlöi egy javíthatatlannal romantikus tisztelője:

Rákóczi Dorina

Tököl, 2019. október 15.